

مقایسه ریزبیوندی پیوندک های کشت بافت و معمولی پسته بادامی زرند در شرایط برون شیشه ای

نرگس مجتهدی، علی وطن پور ازغندي

موسسه تحقیقات بیوتکنولوژی کشاورزی ، کرج

این طرح با هدف مطالعه و بررسی ریزبیوندی پیوندک های کشت بافتی و بذری پسته بادامی زرند در شرایط برون شیشه ای (*In vivo*) انجام شد. روش ریزبیوندی بیشتر جهت تولید گیاهان عاری از عوامل بیماریزای ویروسی و شبه ویروسی و بازجوان سازی مواد گیاهی حاصل از درختان مسن، مطالعه دقیق واکنش سازگاری و ترکیب پذیری بین پایه و پیوندک در مدت زمانی کوتاه و برنامه های سالم سازی، قرنطینه ای و تهیه ایزوله های خالص مورد استفاده دارد. در این طرح ابتدا نسبت به تکثیر پایه ها و پیوندکها با استفاده از تکنیک ریزازدیادی و تکثیر بذری اقدام شد. ریزازدیادی، پس از ضد عفونی سطحی جوانه های جانبی و راسی درختان مسن بادامی زرند در محیط کشت پایه DKW همراه با ۲ میلی گرم در لیتر انجام شد. بذور نیز در داخل گلدان های

خشک میوه ها - شفاهی

حاوی رس و ماسه شسته شده به نسبت ۱:۱ کشت شدند. پس از ۴۵ روز از کشت بذور و رویش آنها، نهال های یک اندازه جدا شده و پس از سربرداری، پیوندک های کشت بافتی و بذری ۱ سانتی متری دارای ۱ برگ از طریق پیوند شکافی پیوند زده شدند و محل پیوند با استفاده از پارافیلم کاملا بسته و روی گلدان ها با لیوان های یکبار مصرف شفاف پلاستیکی پوشانده شد. رشد پیوندک ها و ایجاد برگ های جدید پس از یک ماه، به عنوان معیاری برای گیرایی پیوند مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که با وجود پایین بودن درصد گرفتن پیوند (۵۰٪)، پیوندک های بذری و کشت بافتی تفاوتی نداشتند و با بهینه کردن شرایط، می توان از پیوندک های کشت بافتی جهت پیوند بر روی پایه های بذری یا گیاهچه های کشت بافتی در حال سازگاری نیز استفاده کرد.